

Arrest

nr. 240 775 van 14 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 9 oktober 2018 België is binnengekomen, diende op 12 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 10 oktober 2018 in Griekenland (Eurodac).

1.2. Op 24 januari 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 januari 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 12/10/2018
Overdracht CGVS: 21/05/2019*

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 9 september 2019 van 14u tot 18u, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Oger loco meester Chatchatryan, was gedurende het hele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart tot de Sheikhal-clan te behoren en de Somalische nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit de stad Afgoye in de provincie Lower Shabelle. Sinds 2008 baat u het restaurant van uw broer uit. Op een dag arresteerde het leger een man in uw restaurant. U kreeg hierop een telefoontje waarin werd melding gemaakt van de arrestatie en gezegd dat ze die man terug willen. U bleef werken. Twee dagen later werd u opnieuw gebeld. U werd tijdens dit telefoongesprek van beschuldigd bij de inlichtingendienst te werken en met de dood bedreigd. Op 3 december 2017 werd een bom gegooid naar uw restaurant waarbij een medewerkster om het leven kwam en u en twee klanten gewond raakten. Op 3 maart 2018 bent u opnieuw beginnen werken. Op 25 juni 2018 kreeg u opnieuw een telefoontje waarin u opnieuw met de dood werd bedreigd. U bleef sindsdien thuis. Uw broer A. ging in het restaurant werken. Op 28 juni 2018 werd hij onderweg van het restaurant naar huis vermoord. Die dag bent u uit uw regio vertrokken.

Op 29 juli 2018 vertrok u met het vliegtuig naar Istanboel, Turkije. Daar reisde u met de boot naar Griekenland. Op 9 oktober 2018 nam u het vliegtuig naar België. Op 12 oktober 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u een medisch attest dd. 14.11.2018 en een psychologisch attest dd. 29.01.2019 neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de documenten die u tijdens het persoonlijk onderhoud neerlegt met betrekking tot uw fysieke en mentale gezondheidstoestand, het medisch attest dd. 14.11.2018 en het verslag van uw psycholoog dd. 29.01.2019, en waarin beschreven wordt dat u leidt aan angsten, verwarring en een grote emotionaliteit en dat tegenstrijdigheden en lacunes in uw verklaring te maken kunnen hebben met wat u hebt meegemaakt, moet er immers op worden gewezen dat uit deze documenten niet blijkt dat uw cognitieve vermogens in die mate zouden zijn aangetast dat u niet in staat bent om op een normale wijze aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. Tijdens het persoonlijk onderhoud toonde u zich bovendien in staat om coherente en volledige verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Afgoye, gelegen in de provincie Lower Shabelle.

Ten eerste wordt opgemerkt dat er twijfels over uw herkomst uit Afgoye rijzen door uw verklaringen over de verschillende droogtes in Somalië voor uw vertrek uit het land. Zo verklaart u dat er in 2011 een droogte heerste (CGVS, p. 10). Uw verklaringen over hoe u de droogte van 2011 doorkwam zijn echter weinig overtuigend of doorleefd. Gevraagd te vertellen over uw leven en over hoe u rond kon komen in die periode zegt u louter dat u ook getroffen werd door de droogte maar dat het beter was in vergelijking met anderen omdat u werk had (CGVS, p. 11). Gevraagd verder te vertellen over deze periode geeft u geen bijkomende informatie meer en zegt u louter dat, wanneer men aan het werken is, men wel iets verdient, en dat u op een gegeven moment gered was (CGVS, p. 11). Gevraagd hoe jullie zich dan staande hielden in deze periode in vergelijking met de andere zegt u opnieuw dat jullie een restaurant hadden en wat gespaard hadden en dat jullie situatie beter was in vergelijking met de anderen. Jullie zouden familieleden in nood hebben geholpen (CGVS, p. 11). Gevraagd in detail te vertellen hoe de droogte een impact had op jullie leven en werk geeft u opnieuw nauwelijks informatie en zegt u louter dat er door de droogte minder mensen kwamen eten in het restaurant (CGVS, p. 11). Gevraagd verder te vertellen voegt u kortweg nog toe dat jullie soms al het eten dat jullie hadden klaargemaakt zelf moesten opeten omdat er niemand kwam (CGVS, p. 11). Nogmaals aangespoord verder te vertellen over de wijze waarop de droogte een impact had op jullie leven en werk zegt u slechts dat er in 2011 een einde kwam aan de droogte, dat de winkels weer opengingen, dat de klanten weer terugkwamen en dat alles beter werd (CGVS, p. 11). Gevraagd wat jullie deden wanneer er geen klanten meer kwamen in het restaurant zegt u dat u bijna het restaurant moest sluiten maar dat de droogte vervolgens eindigde (CGVS, p. 11). Gevraagd of deze droogte nog op een andere manier een impact had op uw leven of werk zegt u van niet (CGVS, p. 11). De droogte van 2011 was de ergste in enkele decennia en veroorzaakte een hongersnood in een groot deel van het land, onder meer in uw provincie. Een kwart miljoen mensen kwamen om het leven en nog vele anderen werden gedwongen te migreren uit hun regio. Dat u, na vele aanmoedigingen te vertellen over uw leven en uw werk tijdens deze periode, slechts weet te zeggen dat er weinig klanten kwamen in het restaurant en deze droogte geen enkele andere impact had op uw leven doet ernstig twijfelen aan uw verblijf in Afgoye in deze periode.

Bovendien is het vreemd en ongeloofwaardig dat u niet weet dat uw regio ook na 2011 nog door droogte en hongersnood werd geteisterd. Hiernaar gevraagd, zegt u dat er niet meer zo'n erge droogte is geweest (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd of er daadwerkelijk nog een droogte is geweest zegt u van niet (CGVS, p. 14). Uit informatie blijkt echter dat in 2017 een dergelijk ernstige droogte heerste dat er gevreesd werd voor een herhaling van de situatie in 2011 toen, onder meer in Lower Shabelle, een hongersnood uitbrak. Mislukte oogsten door een gebrek aan regenval leidden tot voedselschaarste en een stijging van de voedselprijzen. Ondervoeding en de uitbraak van ziektes waren een gevolg hiervan. Hierdoor moest een aanzienlijk deel van de bevolking zich elders vestigen. Dat u verklaart dat er geen droogte meer voorviel sinds 2011 doet verder twifelen aan uw beweerde herkomst uit Afgoye.

U verklaart voorts dat u zelf 4500 dollar betaalde voor uw reis naar België (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u hieraan bent geraakt zegt u slechts dat u werkte in uw restaurant en dat u dit gespaard had (CGVS, p. 17). Dat u louter verklaart deze 4500 dollar gewoon te hebben gespaard met uw werk in het restaurant, ondanks de droogte van 2017 en de humanitaire en financiële gevolgen hiervan voor de mensen tot in 2018, het jaar waarin u bent vertrokken, is echter weinig geloofwaardig.

Ook uw beperkte kennis over Elasha Biyaha roept vragen op over uw beweerde herkomst uit Afgoye.

U verklaart dat u op weg naar de Bakara-markt in Mogadishu, een weg die u goed kunt beschrijven aangezien u hem frequent nam, langs Elasha Biyaha passeerde (CGVS, p. 18). Uit informatie blijkt dat Elasha Biyaha, gelegen op een twaalf kilometer van Afgoye, aanvankelijk een IDP (Internally Displaced Persons)-kamp was waarheen mensen uit Mogadishu vluchtten vanwege de burgeroorlog en het geweld in de hoofdstad. Over de jaren heen groeide dit kamp uit tot een stad met een half miljoen inwoners, compleet met scholen, ziekenhuizen, winkelcentra en universiteiten. Tot mei 2012 was deze stad onder controle van Al Shabaab. Na een gevecht met de overheids- en buitenlandse troepen werd Al Shabaab verjaagd. Echter, in de maanden voor dit gevecht – vanwege vrees van de burgers voor een gewapende confrontatie – en in de nasleep van dit gevecht en als gevolg van de voortdurende onveilige situatie stroomde Elasha Biyaha bijna volledig leeg. Infrastructuur en basisvoorzieningen stortten ineen, de universiteiten en bijna alle scholen en winkels sloten. Van de bevolking bleven er nog maar enkele duizenden mensen over. De onveilige situatie bleef de volgende jaren voortduren. Gevraagd wat Elasha Biyaha is, zegt u dat het een plek is waar mensen wonen (CGVS, p. 18). Gevraagd wat u daar zoal over gehoord heeft tijdens uw leven komt u niet verder dan te stellen dat de meeste mensen tot Al Shabaab behoren (CGVS, p. 18). Nogmaals gevraagd te vertellen wat u allemaal gehoord heeft over Elasha Biyaha, herhaalt u dat het een plek is waar mensen wonen en voegt u toe dat de overheid er ook aanwezig is en dat er geruchten zijn dat Al Shabaab daar 's avonds en 's nachts ook komt (CGVS, p. 18). Gevraagd wat voor plek Elasha Biyaha is zegt u dat er huizen zijn die gemaakt zijn van ijzerplaten en van bomen (CGVS, p. 18). Gevraagd of er de voorbije jaren iets gebeurd is in Elasha Biyaha zegt u dat u zich dit niet kan herinneren (CGVS, p. 18 en 19). Dergelijke verklaringen over Elasha Biyaha, een voormalige stad van een half miljoen inwoners op slechts een twaalf kilometer van Afgoye, tast uw beweerde herkomst uit Afgoye nog verder aan.

U zegt verder dat Al Shabaab de controle heeft over de districten Qoryooley, Sablaale en Kurtunware (CGVS, p. 22). Gevraagd of die districten net als Afgoye ooit ook ooit bevrijd zijn geweest, zegt u te denken van niet (CGVS, p. 22). Gevraagd of deze districten voor zover u weet steeds in handen zijn gebleven van Al Shabaab bevestigt u dit (CGVS, p. 22). Echter, uit informatie blijkt dat Qoryooley in maart 2014, twee jaar na Afgoye, bevrijd werd van Al Shabaab. Volgens informatie uit 2017 was de stad Qoryooley op dat moment nog steeds onder controle van de internationale troepen. Dat u geen idee blijft te hebben dat de stad Qoryooley – van het naburige district – bevrijd is geweest twee jaar na de stad Afgoye is opmerkelijk. Van iemand die een restaurant heeft, waar ook nog soldaten komen eten, en die naar de radio luistert kan verwacht worden dat hij op de hoogte is van dergelijke zaken (vragenlijst CGVS, vraag 5).

Dat u een zekere geografische kennis over de regio toont doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u hier recent niet heeft verbleven. Immers, van iemand die afkomstig is uit Lower Shabelle, er gewoond heeft en er familie heeft, kan verwacht worden dat hij een betere kennis zou hebben over de desastreuze droogtes van 2011 en 2017, de geschiedenis en de huidige toestand van het naburige Elasha Biyaha en de actuele situatie in het naburige Qoryooley.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgoye, gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Lower Shabelle heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde document doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. In het psychologisch attest wordt verwezen naar traumatische gebeurtenissen vanwege uw problemen met Al Shabaab en vermeldt dat het moeilijk voor u zou zijn om hierover op coherente wijze te vertellen. Nergens hieruit blijkt dat u hierdoor geen vragen correct en volledig zou kunnen beantwoorden over uw regio van herkomst. Dit attest kan uw gebrek aan kennis over de droogte van 2017, over Elasha Biyaha en over de actuele situatie in Qoryooley niet vergoelijken. Evenmin blijkt hieruit dat u niet in staat zou zijn om op eniger wijze te kunnen vertellen over uw leven tijdens de droogte van 2011. Het medisch attest met beschrijvingen van littekens op uw lichaam doet evenmin de gemaakte vaststellingen aangaande uw herkomst teniet. Voorts wordt er louter in vermeld dat u last zou hebben van slapeloosheid en angst.

Ook dit toont op zich niet aan dat u geen coherente en volledige verklaringen zou kunnen afleggen over uw regio van herkomst.

Hierbij wordt nog opgemerkt dat u, die verklaart heel uw leven in Afgoye te hebben gewoond en er sinds 2008 een restaurant heeft uitgebaat waarin de dagelijkse betalingen via het telecomsysteem van Hormuud geschieden (CGVS, p. 4, 7, 8 en 9), geen enkel bewijsstuk – zoals een identiteitsdocument of eender welk document aangaande uw restaurant of uw abonnement bij Hormuud – neerlegt in verband met uw leven in Afgoye. Gezien u in België een verzoek om internationale bescherming indient omwille van uw problemen in Afgoye kan immers verwacht worden dat u dan ook bewijsstukken neerlegt, of stappen hiertoe onderneemt, om uw identiteit, uw herkomst en uw asielrelaas te staven. U bent reeds in juli 2018 uit uw land vertrokken en zit reeds sinds oktober 2018 in de asielprocedure. Dat u tot op heden nog steeds geen enkel bewijsstuk van uw leven in Afgoye heeft neergelegd wijst op een gebrekkige medewerking van uw kant.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 9 september 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit en de landen en plaatsen van eerder verblijf. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische toelichting, licht verzoeker toe als volgt:

"In casu kon de verzoekende partij op géén enkele tegenstrijdigheid betrappt worden. Het enige wat haar verweten wordt is dat zij niet gedetailleerd over bepaalde gebeurtenissen kon vertellen.

Wanneer echter het gehoor van verzoekende partij erop wordt nagelezen, blijkt al snel hoe uitgebreid haar kennis is over haar regio:

Zo kon zij zonde probleem de prijzen van de producten aangeven: p. 10 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 10]

Zij kon perfect vertellen over de droogte van 2011 en hoe zij het heeft ervaren: p. 10-11 CGVS

[Ibid., p. 10-11]

p. 12 CGVS

[Ibid., p. 12]

Verzoekende partij heeft deze droogte als het ergste droogte ervaren. Dit blijkt tevens ook uit de rapporteringen: de droogte van 2011 was het ergste dat Somalië getroffen had in 25 jaar. Daarna volgden er nog droogte periodes - zoals in 2017 - maar verzoekende partij heeft dat niet zo ernstig ervaren als de droogte van 2011.

Verzoekende partij kon haar dorp erg gedetailleerd beschrijven: p. 18 CGVS

[Ibid., p. 18]

Wat de plaats Elasha Blyaha betreft, dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij er nooit geweest is en dat er aldus van haar geen encyclopedische kennis van verwacht mag worden.

Bovendien werden haar hierover geen specifieke vragen gesteld, naar bijvoorbeeld de geschiedenis van deze plaats enz.. Verzoekende partij kon dan ook niet raden welke informatie verwerende partij hieromtrent wilde.

Verzoekende partij kon tevens de grote wegen aangeven, alsook de dorpen die tussen Afgoye en Mogadishu liggen, p. 19 CGVS

Daarnaast heeft verzoekende partij alles verteld wat zij zich nog kon herinneren over de heerschappij van Al Shabab in haar regio: p. 20-21 CGVS

[Ibid., p. 20-21]

Verzoekende partij kon aldus correct aangeven van wanneer tot wanneer Al Shabab de macht had in Afgoye; dit wordt niet betwist.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij echter niet op de hoogte te zijn dat Qoryoley, 2 jaar na de bevrijding van Afghoye eveneens bevrijd werd uit de handen van Al Shabab.

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek! Vele Somaliërs die in de regio wonen zijn hier gewoonweg niet van op de hoogte door tegenstrijdige berichtgevingen in de media. Bovendien in verzoekende partij niet afkomstig uit Qoryoley... Voor verwerende partij is het niet moeilijk: zij neemt anno 2020 de rapporten bij de hand en verwacht van verzoekende partij een encyclopedische kennis. Dit is bijzonder onredelijk.

Het gehoor van verzoekende partij toont aan dat zij bijzonder veel informatie kon geven over haar dorp en haar regio en dat verwerende partij werkelijk spijkers op laag water zoekt!

Zo kon verzoekende partij tevens de radiozenders waar zij naartoe kon luisteren, moeteloos meedelen: p. 23 CGVS

[Ibid., p. 23]

Verzoekende partij kon tevens zonder moeite haar eigen clans en de andere clans in haar regio opnoemen: p. 23 CGVS

[Ibid.]

II.1.3 Verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan en lijkt alles in het werk te stellen om te kunnen besluiten dat verzoekende partij niet uit Afghoye afkomstig zou zijn - quod certe non.

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en clans.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan: 1) of de vragen die tijdens de gehören werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalie woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clanfamiliekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op on redelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...).

Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)". En verder: *"In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes -(...)- niet (kunnen) kennen."*

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Wanneer het gehoor van verzoekende partij er aldus op wordt nagelezen, blijkt al snel een bijzonder uitgebreide kennis van verzoekende partij mbt haar regio van herkomst, zoals hierboven uitvoerig uiteengezet.

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij alle kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië - Afghoye afkomstig is.

II.1.4. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.5. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.6. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.7. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.8. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker een advies van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3) toe aan het verzoekschrift.

2.2. De Raad onderzoekt verzoekers verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststelling dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en verblijfplaatsen, herhaalt zijn verklaringen over zijn leefomgeving, volhardt dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal over zijn kennis. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal echter bij dat de verklaringen van verzoeker over (i) de droogtes in zijn regio in het jaar (a) 2011 en (b) 2017, (ii) de financiering van zijn reisweg, (iii) de stad Elasha Biyaha en (iv) de controle door Al-Shabaab op naburige steden lacunair, vaag, ondoorleefd, foutief en ongeloofwaardig zijn. Deze vaststellingen doen dan ook afbreuk aan verzoekers verklaringen dat hij van zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België in de stad Afgoye, in het district Afgoye in de provincie Lower Shabelle in Somalië heeft verbleven. Bovendien wees de bestreden beslissing er terecht op dat verzoeker verzaakt aan zijn medewerkingsplicht door geen documenten neer te leggen ter staving van zijn identiteit en herkomst uit Afgoye.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de droogteperiode van 2011, doch hiermee slaagt hij er niet in om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing, dat verzoekers verklaringen over hoe hij de droogte van 2011 beleefde vaag en ondoorleefd zijn, te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Van verzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze periode van extreme droogte in zijn regio, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 14, nr. 1) kan toelichten aan de hand van doorleefde en gedetailleerde verklaringen en persoonlijke ervaringen, temeer nu hij in zijn verzoekschrift zelf aangeeft dat dit de ergste droogte was die Somalië in vijftientig jaar had getroffen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker ondoorleefde verklaringen heeft afgelegd over de impact van de droogte op zijn persoonlijke situatie en er niet in slaagde om de impact van deze droogte op zijn situatie toe te lichten aan de hand

van concrete en persoonlijke ervaringen, hetgeen erop duidt dat hij deze periode van extreme droogte in zijn vermeende regio van herkomst niet werkelijk heeft meegemaakt.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verder aanvoert dat hij de droogte van 2017 als minder erg heeft ervaren dan de droogte van 2011, merkt de Raad op dat dit geen afdoende verschuiving vormt voor de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoekers geen kennis had over deze periode van droogte in zijn regio in 2017. De Raad wijst erop dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (*Ibid.*, nr. 2) blijkt dat de droogte in 2017 hard toesloeg in Zuid- en Centraal Somalië en dat de situatie en de voedselschaarste zo erg was in Somalië dat dit werd beschouwd als een humanitaire ramp, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker kennis heeft van deze droogte. Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat er geen andere droogtes meer waren in zijn regio sinds de droogte van 2011 (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14) is dan ook geheel niet aannemelijk en duidt er andermaal op dat hij deze periode van extreme droogte in zijn vermeende regio van herkomst in 2017 niet werkelijk heeft meegemaakt.

Waar verzoeker aanvoert dat van hem geen encyclopedische kennis kan worden verwacht van de stad Elasha Biyaha omdat hij er nog nooit is geweest en hem bovendien geen specifieke vragen werden gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, merkt de Raad op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker meermaals werd bevraagd naar wat hij wist over de stad Elasha Biyaha. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat van verzoeker geen encyclopedische kennis wordt verwacht. Er kan echter wel redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker aldus zijn bekendheid met deze stad kan toelichten en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hieromtrent. De bestreden beslissing wees er in dit verband terecht op dat deze stad in de nabijheid van Afgooye is gelegen (Landeninformatie, stuk 14, nr. 3) en op de weg ligt vanuit Afgoye naar Mogadishu, die verzoeker volgens zijn verklaringen nam (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 18). Dat verzoeker, die meermaals bevraagd werd op dit punt, louter kon verklaren dat er mensen wonen in de stad en dat zij behoren tot Al-Shabaab of dat Al-Shabaab er 's nachts komt (*Ibid.*, p. 18-19), is dan ook vaag en niet-doorleefd en toont niet aan dat verzoeker werkelijk bekend is met deze plaats in zijn regio van herkomst.

Waar verzoeker verder aanvoert dat hij niet afkomstig is uit Qoryoley en aldus niet op de hoogte kan zijn van de bevrijding van deze stad op Al-Shabaab, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing terecht motiveerde waarom van verzoeker weldegelijk kan worden verwacht dat hij kennis heeft van deze machtsovername, gelet op het feit dat hij een restaurant heeft waar ook soldaten komen en in het bezit was van een radio in Somalië. Dat er tegenstrijdige berichten over deze machtsovername zouden zijn geweest in de media, zoals verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, wordt niet door verzoeker bewezen. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van de bevrijding van de stad Qoryoley, gelegen in een naburig district van zijn district, hetgeen zijn verklaringen over zijn verblijf in zijn regio van herkomst verder ondergraaft.

Waar verzoeker nog opmerkt dat hij radiozenders kon opnoemen, merkt de Raad op dat verzoeker zelf aangaf dat de vele opgenoemde zenders geen regionale zenders, maar zenders van de provincie Benadir waren. Bevraagd over zijn clankennis, stelde hij onwetend te zijn over clanconflicten in zijn regio Afgooye. De motivering in het verzoekschrift dat verzoeker aldus wel over een uitgebreide kennis beschikt van zijn regio, waarbij hij zich louter beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, is niet van die aard om afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij tot aan zijn vertrek naar België in zijn voorgehouden regio van herkomst, het dorp Afgooye, in het district Afgooye in de provincie Lower Shabelle in Somalië, heeft verbleven. Verzoeker weerlegt deze motivering evenmin door te stellen dat de commissaris-generaal onredelijk te werk gaat, te verwijzen naar eenzijdige vragen, het peilen naar encyclopedische kennis of het vragen om enig relativiseringsvermogen, zonder deze vage kritiek verder uit te werken.

Verzoeker merkt bovendien nog op dat hij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, doch dit gegeven doet evenmin afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing inzake verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst, hetgeen zijn verblijf tot aan zijn vertrek naar België aldaar op ernstige wijze ondergraaft.

Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens relaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers relaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat ieder verzoek om internationale bescherming op individuele merites beoordeeld wordt.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Afgoye, gelegen in de provincie Lower Shabelle.

Ten eerste wordt opgemerkt dat er twijfels over uw herkomst uit Afgoye rijzen door uw verklaringen over de verschillende droogtes in Somalië voor uw vertrek uit het land. Zo verklaart u dat er in 2011 een droogte heerste (CGVS, p. 10). Uw verklaringen over hoe u de droogte van 2011 doorkwam zijn echter weinig overtuigend of doorleefd. Gevraagd te vertellen over uw leven en over hoe u rond kon komen in die periode zegt u louter dat u ook getroffen werd door de droogte maar dat het beter was in vergelijking met anderen omdat u werk had (CGVS, p. 11). Gevraagd verder te vertellen over deze periode geeft u geen bijkomende informatie meer en zegt u louter dat, wanneer men aan het werken is, men wel iets verdient, en dat u op een gegeven moment gered was (CGVS, p. 11). Gevraagd hoe jullie zich dan staande hielden in deze periode in vergelijking met de andere zegt u opnieuw dat jullie een restaurant hadden en wat gespaard hadden en dat jullie situatie beter was in vergelijking met de anderen. Jullie zouden familieleden in nood hebben geholpen (CGVS, p. 11). Gevraagd in detail te vertellen hoe de droogte een impact had op jullie leven en werk geeft u opnieuw nauwelijks informatie en zegt u louter dat er door de droogte minder mensen kwamen eten in het restaurant (CGVS, p. 11). Gevraagd verder te vertellen voegt u kortweg nog toe dat jullie soms al het eten dat jullie hadden klaargemaakt zelf moesten opeten omdat er niemand kwam (CGVS, p. 11). Nogmaals aangespoord verder te vertellen over de wijze waarop de droogte een impact had op jullie leven en werk zegt u slechts dat er in 2011 een einde kwam aan de droogte, dat de winkels weer opengingen, dat de klanten weer terugkwamen en dat alles beter werd (CGVS, p. 11). Gevraagd wat jullie deden wanneer er geen klanten meer kwamen in het restaurant zegt u dat u bijna het restaurant moest sluiten maar dat de droogte vervolgens eindigde (CGVS, p. 11). Gevraagd of deze droogte nog op een andere manier een impact had op uw leven of werk zegt u van niet (CGVS, p. 11). De droogte van 2011 was de ergste in enkele decennia en veroorzaakte een hongersnood in een groot deel van het land, onder meer in uw provincie. Een kwart miljoen mensen kwamen om het leven en nog vele anderen werden gedwongen te migreren uit hun regio. Dat u, na vele aanmoedigingen te vertellen over uw leven en uw werk tijdens deze periode, slechts weet te zeggen dat er weinig klanten kwamen in het restaurant en deze droogte geen enkele andere impact had op uw leven doet ernstig twijfelen aan uw verblijf in Afgoye in deze periode.

Bovendien is het vreemd en ongeloofwaardig dat u niet weet dat uw regio ook na 2011 nog door droogte en hongersnood werd geteisterd. Hiernaar gevraagd, zegt u dat er niet meer zo'n erge droogte is geweest (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd of er daadwerkelijk nog een droogte is geweest zegt u van niet (CGVS, p. 14). Uit informatie blijkt echter dat in 2017 een dergelijk ernstige droogte heerste dat er gevreesd werd voor een herhaling van de situatie in 2011 toen, onder meer in Lower Shabelle, een hongersnood uitbrak. Mislukte oogsten door een gebrek aan regenval leidden tot voedselschaarste en een stijging van de voedselprijzen. Ondervoeding en de uitbraak van ziektes waren een gevolg hiervan. Hierdoor moest een aanzienlijk deel van de bevolking zich elders vestigen. Dat u verklaart dat er geen droogte meer voorviel sinds 2011 doet verder twifelen aan uw beweerde herkomst uit Afgoye.

U verklaart voorts dat u zelf 4500 dollar betaalde voor uw reis naar België (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u hieraan bent geraakt zegt u slechts dat u werkte in uw restaurant en dat u dit gespaard had (CGVS, p. 17). Dat u louter verklaart deze 4500 dollar gewoon te hebben gespaard met uw werk in het restaurant, ondanks de droogte van 2017 en de humanitaire en financiële gevolgen hiervan voor de mensen tot in 2018, het jaar waarin u bent vertrokken, is echter weinig geloofwaardig.

Ook uw beperkte kennis over Elasha Biyaha roept vragen op over uw beweerde herkomst uit Afgoye. U verklaart dat u op weg naar de Bakara-markt in Mogadishu, een weg die u goed kunt beschrijven aangezien u hem frequent nam, langs Elasha Biyaha passeerde (CGVS, p. 18). Uit informatie blijkt dat Elasha Biyaha, gelegen op een twaalf kilometer van Afgoye, aanvankelijk een IDP (Internally Displaced Persons)-kamp was waarheen mensen uit Mogadishu vluchtten vanwege de burgeroorlog en het geweld in de hoofdstad. Over de jaren heen groeide dit kamp uit tot een stad met een half miljoen inwoners, compleet met scholen, ziekenhuizen, winkelcentra en universiteiten. Tot mei 2012 was deze stad onder controle van Al Shabaab. Na een gevecht met de overheids- en buitenlandse troepen werd Al Shabaab verjaagd. Echter, in de maanden voor dit gevecht – vanwege vrees van de burgers voor een gewapende confrontatie – en in de nasleep van dit gevecht en als gevolg van de voortdurende onveilige situatie stroomde Elasha Biyaha bijna volledig leeg. Infrastructuur en basisvoorzieningen stortten ineen, de universiteiten en bijna alle scholen en winkels sloten. Van de bevolking bleven er nog maar enkele duizenden mensen over. De onveilige situatie bleef de volgende jaren voortduren. Gevraagd wat Elasha Biyaha is, zegt u dat het een plek is waar mensen wonen (CGVS, p. 18). Gevraagd wat u daar zoal over gehoord heeft tijdens uw leven komt u niet verder dan te stellen dat de meeste mensen tot Al Shabaab behoren (CGVS, p. 18). Nogmaals gevraagd te vertellen wat u allemaal gehoord heeft over Elasha Biyaha, herhaalt u dat het een plek is waar mensen wonen en voegt u toe dat de overheid er ook aanwezig is en dat er geruchten zijn dat Al Shabaab daar 's avonds en 's nachts ook komt (CGVS, p. 18). Gevraagd wat voor plek Elasha Biyaha is zegt u dat er huizen zijn die gemaakt zijn van ijzerplaten en van bomen (CGVS, p. 18). Gevraagd of er de voorbije jaren iets gebeurd is in Elasha Biyaha zegt u dat u zich dit niet kan herinneren (CGVS, p. 18 en 19). Dergelijke verklaringen over Elasha Biyaha, een voormalige stad van een half miljoen inwoners op slechts een twaalf kilometer van Afgoye, tast uw beweerde herkomst uit Afgoye nog verder aan.

U zegt verder dat Al Shabaab de controle heeft over de districten Qoryooley, Sablaale en Kurtunware (CGVS, p. 22). Gevraagd of die districten net als Afgoye ooit ook ooit bevrijd zijn geweest, zegt u te denken van niet (CGVS, p. 22). Gevraagd of deze districten voor zover u weet steeds in handen zijn gebleven van Al Shabaab bevestigt u dit (CGVS, p. 22). Echter, uit informatie blijkt dat Qoryooley in maart 2014, twee jaar na Afgoye, bevrijd werd van Al Shabaab. Volgens informatie uit 2017 was de stad Qoryooley op dat moment nog steeds onder controle van de internationale troepen. Dat u geen idee blijkt te hebben dat de stad Qoryooley – van het naburige district – bevrijd is geweest twee jaar na de stad Afgoye is opmerkelijk. Van iemand die een restaurant heeft, waar ook nog soldaten komen eten, en die naar de radio luistert kan verwacht worden dat hij op de hoogte is van dergelijke zaken (vragenlijst CGVS, vraag 5).

Dat u een zekere geografische kennis over de regio toont doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u hier recent niet heeft verbleven. Immers, van iemand die afkomstig is uit Lower Shabelle, er gewoond heeft en er familie heeft, kan verwacht worden dat hij een betere kennis zou hebben over de desastreuze droogtes van 2011 en 2017, de geschiedenis en de huidige toestand van het naburige Elasha Biyaha en de actuele situatie in het naburige Qoryooley.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgoye, gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Lower Shabelle heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde document doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. In het psychologisch attest wordt verwezen naar traumatische gebeurtenissen vanwege uw problemen met Al Shabaab en vermeld dat het moeilijk voor u zou zijn om hierover op coherente wijze te vertellen. Nergens hieruit blijkt dat u hierdoor geen vragen correct en volledig zou kunnen beantwoorden over uw regio van herkomst. Dit attest kan uw gebrek aan kennis over de droogte van 2017, over Elasha Biyaha en over de actuele situatie in Qoryooley niet vergoelijken. Evenmin blijkt hieruit dat u niet in staat zou zijn om op eniger wijze te kunnen vertellen over uw leven tijdens de droogte van 2011. Het medisch attest met beschrijvingen van littekens op uw lichaam doet evenmin de gemaakte vaststellingen aangaande uw herkomst teniet.

Voorts wordt er louter in vermeld dat u last zou hebben van slapeloosheid en angst. Ook dit toont op zich niet aan dat u geen coherente en volledige verklaringen zou kunnen afleggen over uw regio van herkomst.

Hierbij wordt nog opgemerkt dat u, die verklaart heel uw leven in Afgoye te hebben gewoond en er sinds 2008 een restaurant heeft uitgebaat waarin de dagelijkse betalingen via het telecomsysteem van Hormuud geschieden (CGVS, p. 4, 7, 8 en 9), geen enkel bewijsstuk – zoals een identiteitsdocument of eender welk document aangaande uw restaurant of uw abonnement bij Hormuud – neerlegt in verband met uw leven in Afgoye. Gezien u in België een verzoek om internationale bescherming indient omwille van uw problemen in Afgoye kan immers verwacht worden dat u dan ook bewijsstukken neerlegt, of stappen hiertoe onderneemt, om uw identiteit, uw herkomst en uw asielrelaas te staven. U bent reeds in juli 2018 uit uw land vertrokken en zit reeds sinds oktober 2018 in de asielprocedure. Dat u tot op heden nog steeds geen enkel bewijsstuk van uw leven in Afgoye heeft neergelegd wijst op een gebrekkige medewerking van uw kant.”

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de vluchtmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot aan zijn vertrek naar België in Afgoye, in het district Afgoye in de provincie Lower Shabelle in Somalië heeft verbleven. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en de aanleiding zouden hebben gevormd tot verzoekers vlucht uit zijn land van herkomst.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Afgoye, in het district Afgoye, in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP